

Namn.....

SVAG IS PROV

Här är åtta citat ur boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv de första tre orden i den mening som kommer efter!

- Lösa? säger jag. Det här går väl för fan inte att lösa! Hon är ju död!
- Men vi måste ju... säger Alex.
- Vad då?
- Jag vet inte. Vi borde väl ... gömma henne, säger han.
- Gömma? Är du dum i hela huvudet? _____

Jag råkar kolla på klockan. Den är fem i fem. Skit också! Jag skulle ju träffa Tania klockan fyra! Det är nästan en timme sen. Magen drar ihop sig. Jag ringer henne. Inget svar.

Jag svarar. Alex sitter tyst. Bara andas. Efter en lång stund säger han:

- Du vet vad som händer om du berättar.
- Sen lägger han på. Mobilen i handen darrar. Nej, Alex, jag vet inte vad som händer.

- Alex och jag åkte skridskor, säger jag. Och så fick vi syn på Marit. Hon åkte så otroligt dåligt, så vi ville reta henne lite. Alltså bara ... du vet.
 - Jag vet, säger Tania.
- Vi tittar på varandra. Sitter där och vet. _____

- Det har hänt något hemskt i Eddis klass, säger mamma. En flicka har dött.
- Jag hörde det, säger Alva. Hon åkte där isen var tunn.
- Ja, säger mamma. _____

- Och det började liksom när vi var tio. Fattar du? Tio. Hur gammal är din lillasyster?
- Tolv, säger jag.
- Då kan jag lova att en del killar redan har tagit på henne fast hon inte vill.
- Nej, säger jag. _____

- Han fick ungdomstjänst, säger Nadir.
- Vad ska han göra? säger jag.
- Jobba gratis på ett ställe för hemlösa. Ett härbärge. Han ska jobba där i sextio timmar.

Jag sätter mig på en gunga. Alex sätter sig på gungan bredvid. Vi tar lite fart. Fötterna släpar i gruset.

- Vad ville du berätta? säger Alex.
- Att jag ljög för din skull, sa jag. Först gjorde jag det. För polisen. _____

SVAG IS PROV Facit

- Lösa? säger jag. Det här går väl för fan inte att lösa! Hon är ju död!
- Men vi måste ju... säger Alex.
- Vad då?
- Jag vet inte. Vi borde väl ... gömma henne, säger han.
- Gömma? Är du dum i hela huvudet? **Det måste ju se ut som en olycka, säger jag.**

Jag råkar kolla på klockan. Den är fem i fem. Skit också! Jag skulle ju träffa Tania klockan fyra! Det är nästan en timme sen. Magen drar ihop sig. Jag ringer henne. Inget svar. **Är hon inne och klättrar?**

Jag svarar. Alex sitter tyst. Bara andas. Efter en lång stund säger han:

- Du vet vad som händer om du berättar.
- Sen lägger han på. Mobilen i handen darrar. Nej, Alex, jag vet inte vad som händer. **Skulle du göra mig illa?**

- Alex och jag åkte skridskor, säger jag. Och så fick vi syn på Marit. Hon åkte så otroligt dåligt, så vi ville reta henne lite. Alltså bara ... du vet.

- Jag vet, säger Tania.

Vi tittar på varandra. Sitter där och vet. **Att vi inte alltid är så snälla.**

- Det har hänt något hemskt i Eddis klass, säger mamma. En flicka har dött.

- Jag hörde det, säger Alva. Hon åkte där isen var tunn.

- Ja, säger mamma. **Det kan verkligen vara farligt.**

- Och det började liksom när vi var tio. Fattar du? Tio. Hur gammal är din lillasyster?

- Tolv, säger jag.

- Då kan jag lova att en del killar redan har tagit på henne fast hon inte vill.

- Nej, säger jag. **Det skulle jag väl veta?**

- Han fick ungdomstjänst, säger Nadir.

- Vad ska han göra? säger jag.

- Jobba gratis på ett ställe för hemlösa. Ett härbärge. Han ska jobba där i sextio timmar. **Det blir tjugo kvällar.**

Jag sätter mig på en gunga. Alex sätter sig på gungan bredvid. Vi tar lite fart. Fötterna släpar i gruset.

- Vad ville du berätta? säger Alex.

- Att jag ljög för din skull, sa jag. Först gjorde jag det. För polisen. **Jag sa att vi inte hade pratat med Marit.**